

LÄÄNEMAA

ÜHISGÜMNAASIUMI AJALEHT

2016

mai

Nr. 4

Hind: 1 €

Sinisulg

TÄNA LEHES

MEEDIAAAGER RAKVERES **LK 2**

BRÜSSELIS MÕNED PÄEVAD ENNE PLAHVATUSI

LK 11-12

LÕPETAJATE ERIVÄLJAANNE

MUUSIKALIST "VALEÜHENDUS" OSALEJATE PILGU
LÄBI

LK 13-15

Juhtkiri

Kolm on kohtu seadus, öeldakse. Kolmas pesakond linnupoegi on kohe välja lendamas. Kolm õppeaastat on LÜGi tegutsenud ja aeg on meil endale pai teha. Me oleme hea kooliga hakkama saanud! Särasilmsed õpilased, vahvad õpetajad, hunnikutes saavutusi ja auhindu on meie koolile nende aastate jooksul tulnud. Perevestlustel olen nii palju kuulnud head meie kooli kohta, et seda on isegi raske uskuda. See on suur rõõm, et ka lapsevanemad on kooliga rahul. Ei, mitte rahul, nad on õnnelikud, et nende võsukesed selle kooli on valinud. Lapsed (mulle meeldib see ilus sõna) nimetavad lemmikutena kordamööda kõiki õpetajaid ja aineid. See on nii tore. See kõlab nagu ideaalne kool! Öeldakse aga, et paremini saab alati. Mida siis veel tahtsoovida? Ma arvan, et tuleks küll hoiduda loorberitel puhkamisest, aga õppida tuleks hoopis päriselt puhkama – välja puhkama. Me kõik vajame seda ja seda oskust paljudel meist pole, ei õpilastel ega õpetajatel! Seda me ju keegi koolis ega ülikoolis pole õppinud :). Puhkusena mõjub vahel mõni hea sõna ja naeratuski. Seepärast võtsingi kirjutada, et tänada kõiki meie maja vahvaid õpetajaid ja koolitöötajaid ja õpilasi, et olete olnud ja teinud ja märganud ja tunnustanud ja kuulunud ja kaasa elanud ja pühendunud ja jaksanud! Puhkus on mõne sammu kaugusel...

Tiina Brock

Monarhiveerg

Kaarel Koel

Mina hakkam seda kooli nüüd lõpetama ja kindlasti ka igatsema. Tahan öelda, et ei kahetse karvavõrdki oma otsust, mis langes kolm aastat tagasi LÜGi, mitte mõne muu kooli kasuks. Ma ei tea, kas see oli tänu koolile või mul lihtsalt väga vedas, aga nende viimase kolme aasta jooksul on minuga juhtunud asju, millest ma poleks unistadagi osanud. Gümnaasium on teinud mind palju rohkem selleks inimeseks, kes ma olla tahan ja ma julgen küll selles meie kooli tänada.

Ma tahaks innustada kõiki väljakutsetest ja kõikidest võimalustest kinni haarama ja korra oma hirmudest üle olema, sest olgem ausad, aastate pärast ei mäleta enam keegi neid olukordi, kui teil natuke ebamugav või nukker kuskil olla oli, vaid neid, mis palju nalja pakkusid, mis uusi tutvusi töid, mis võib-olla kujunesid elumuutvateks. Mina julgen juba praegu öelda, et olen selliseid kogemusi siit saanud, nii et ärge peljake iga natukese aja tagant oma mugavusstsoonist välja astuda, keegi ei *judge*.

Emadepäeva kirjatööde konkurss

8. mail on emadepäev ja sel puhul toimub LÜGis päevakohane kirjatööde konkurss. Kirjuta essee, mälestus, kiri vms emast, vanaemast, vanemast õest või kellestki teisest, kes sinu jaoks emarolli kehastanud on. See võib ka olla humoorikas lugu tuleviku ja/või mineviku emadest.

Anna oma kirjutis hiljemalt 9. maiks eesti keele õpetaja kätte. Auhinnad Heino Noore stipendiumifondist.

MEEDIAST PLINGIL!

Hanna Kurg, Liisa Rootare, Kristiina Liiv

Aprilli kolmandal nädalavahetusel harisime end meediahuviliste noortega multimeedialaagris, mis seekord toimus Rakveres. Laagrisse oli kohale tulnud noori mitmest Eesti maakonnast ning kõigi pilgud väljendasid janu meedia järele. Läänemaa Ühisgümnaasiumi 10.H klassist osales laagris viis inimest: Liisa Rootare, Hanna Kurg, Kristiina Liiv, Karl Jakob Nöör ja Eero Eks.

Traditsiooni kohaselt avati esimesel päeval üheskoos nii laager kui jäätised ning juba hetk pärast avamist oli lavalaudadel tarkusi jagamas Heidi Purga. Teisel päeval tuli meediahuvilistele teletöö saladusi paljastama TV3 reporter Keili Sükijainen, kes andis laagrilistele ka veidi nõu ning rääkis oma kogemustest meedias. Päevakava pakatas erinevatest meediategevustest ja kasulikku informatsiooni ei saa kokku lugeda isegi kahe käe sõrmedel.

Eero Eks andmas intervjuud

Laagrilisi oli palju ning seepärast jaotati noored eraldi gruppidesse. Igal rühmal oli erinev nimi ning nende kolme päevaga said kõik grupiliikmed justkui üheks suureks pereks.

Rühmad jagunesid üldiselt tele-, raadio- ja blogirühmaks ning siis veel omakorda väiksemateks gruppideks. Kõigil olid erinevad ülesanded ning laagri lõpuks tuli kokku panna televõi raadiosaade. Ülesannete täitmisel olid abiks tudengitest juhendajad, kes olid igati abivalmid ning rõõmsameelsed. Blogirühm kirjutas kogu nädalavahetuse jooksul blogisse erinevatest sündmustest, mis nende päevade jooksul aset leidsid. Viimasel päeval õnnestus kuulata, lugeda ning vaadata kõike seda, mille kallal olid laagrilised eelnevatel päevadel vaeva näinud.

Meedialaagrid toimuvad kaks korda aastas, sügisel ja kevadel ning sellest on oodatud osa võtma absoluutselt kõik 8.-12. klassi meediahuvilised noored!

Laagriseltskond

12 HUMANITAAR- loovalt läbi kolme aasta

Eksamite aeg on käes ja mõni nädal tagasi alles istusime ühel kolmapäevasel päeval peaaegu terve klassiga koos ja mõtlesime, et täiesti uskumatu, et need kolm gümnaasiumiaastat sinilindudena on lõpusirgel.

12. humanitaarklass on väga eriline klass. Me oleme palju saavutanud. Kui mitte alati sellega, et oleme parimad, siis erilisusega oleme suutnud sellegipoolest silma jääda. Näiteks sel õppeaastal toimunud võrkpallivõistlusel osalesime me kõik tuduriietes. Mõtlesime, et see saab olema meie viimani ühine spordivõistlus – peame midagi erilist korda saatma. Saime ka diplomi „Kõige roosamad ja rõõmsamad“. Lisaks spordivõistlusele oleme alati osa võtnud ka muudest üritustest, näiteks nagu Mingi Muusika Üritus. Tuli välja, et oleme kõik väga musikaalsed ja kõlame hästi, kui koos laulame.

3., 2., 1. – Playback show'l suutsime me absoluutselt igal aastal silmapaistvalt esineda. Nagu tulemused näitavad, suutsime areneda iga aastaga ning lõpuks, 12. klassis ka esimese kohta saada. Ise oleme uhked ja meie õpetaja on uhke.

Klassijuhatajaga on meil väga vedanud. Meie Marika on üritanud meiega küll palju ja tihti kuri olla, et me ei puuduks ja põhjendaks oma puudumisi, aga iga kord ei tule tal õnneks kuri olemine ka välja. Või siis me lihtsalt ei taha aru saada, et ta meiega kurjustab.

Klassiekskursioonidel oleme ka käinud. Kümnendas klassis käisime jalgrattamatkal Hiiumaal. Marika sõitis autoga, mille peale oli laotud meie magamiskotid ja muud asjad, et meil lihtsam sõita oleks. Kaks imeilusat päeva, suurepärase ilmaga mööda Hiiumaad jalgratastega sõita ülimeeldiva seltskonnaga on kindlasti üks ilus mälestus gümnaasiumist.

12.H

12.H

Meie klassi teeb eriliseks see, et me erineme - kõigega ja kõigist. Ka üksteisest ja me absoluutselt ei karda avaldada arvamust ja öelda välja seda, mis meil ei meeldi. Me ise leiame, et meie klass on parim, kus olla need kolm imetoredat gümnaasiumiaastat.

12RL

12RL SUURIM
ÕNNESTUMINE

Mis meil väga hästi läinud?
Reisimas me palju käinud,
avastanud kaunist loodust,
bussisõidul saanud soodust.
Tegijad me mitmel rindel,
metsaviktoriini võit meil kindel.

1. koht on Eesti mõistes tase,
pildilt tundsime ka ära leinakase.
Playback tõi meil seekord üllatuse hea,
mälumänguritel nutikas on pea!
Tunneme end hästi siin ja praegu,
foto hea sai tehtud, meenutades olnud aegu.

Stiilinädal õnnestus ka hästi,
riietuti täpselt nii, kuis kästi...
Oleme üks suur ja võluv pere,
meile pole võõras sõna «tere»!

SUURIM FEIL

Saaremaa jääb alatiseks meelde,
naerust hammustas nii mõnigi meil keelde.
Sults ja TT - meelest te ei lähe,
teie aineid me ei saanud pähe!
Spordis pole kunagi me võitnud,
kuigi mõned kutid lausa rallit sõitnud.
Lõpureisi paraku ei tulnud –
reisikorraldajat meie hulgas polnud!

KLASSI ISELOOMUSTUS

Huumorita me ei saa,
sõnavara üks meil ka!
Meie nalju mõista raske –
kõrvust parem mööda laske.
Meil on tekkind oma «släng»,
oleme üksmeelne «gäng».
Värvikad ning lärmakad,
ülearu tormakad!
Kasvatust veel mõni vajab,
varrukast meil nalju sajab.
Parim klass – mis olla võib,
täis «priimuseid» ja «mõlakaid»!

HUMOORIKAD
VAHEJUHTUMID

Tommi äpardused meelest meil ei lähe,
«Jalats läinud, kuhu panid?» –
see ei tule pähe!
Esitlusi teeb ta hästi,
täpselt nii, kuis teha kästi!
Sults ei iial meelest lähe,
lauluhääl tal oli kähe!
TT ähvardus on kole –
TTÜ-sse asja teil ei ole!
Imps on sõnavara paljuski meil muutnud,
märksõnu ja seoseid luua suutnud.
Sööma tahaksime saada varem,
tunnikella häält on «ise teha» parem!
Väljasõidud meelest eal ei lähe –
ilmateate võite õppida kõik pähe!
Pahandusi me ei tee,
päris kindel on nüüd see!

IMBI:

MINU KLASS JA KLASSILE

1kskord minu

2ümnendikud

Roheluse varjus kadakate taga

Edevalt itsitasid ja

Aitasid Toomasel saabast otsida

Alustasid kümnendas ja

Lõpuks loobusid, sest buss läks ära ...

Olid ajad....segasemad ja vähemsegasemad :),olid aastaajad ja vaheajad, röömuajad

Olid rajad... Saarest Tartuni ja Pärnuni, põhjarannikult Elvani, pealinnast Viljandini,Haapsalus...

Duetid, piruetid,trummid, rullikud, laulud, tantsud,mälumängud, staadion ja ujula, ülikonnad

Unisus ja silmavaade, maal ja merel tehti vahet

Selge oli kõigile –LOLLUSI JU NAD EI TEE!

Imbi

PS – sügisel, 01.septembril 2016, on neil tähtis päev – siis saavad nad kolmeseks :)

SST

Klass, kuhu sattusid 2013. aasta sügisel kokku sotsiaalsed sportlased, hõlmab sotsiaal- ning spordi ja tervise suunda. 1. septembril 2013 istus 31 uut kümnenndikku Kalle Lõuna klassis nr 202, olime kooli üks suurimatest klassidest. Esialgne läbisaamine oli pinnapealne, ei tekkinud kohest ühtekuuluvustunnet, nagu võis märgata teistelt klassidelt. Koolipäevad

möödusid, kuud möödusid ning järgmist kooliaastat 11.klassis alustas 9 inimest vähem. Aegamisi kasvasime ka rohkem kokku, läbisaamine paranes ning ei puudunud ka kollektiivselt kontrolltööde sooritamine. Nüüd, loetud kuud enne gümnaasiumi lõppu, on alles jäänud vaid tugevamad ning lõpetamisel istub SST klassist 20 õpilast (loodetavasti).

Mõeldes SST suurimatele saavutustele, tuleb kohe silme ette Kalle klassis asuv stend - koolidevaheline võrkpall, klassidevaheline võrkpall, korvpallivõistlused, eelnimetatud võistluste superfinaalide võidud. Enamike pallivõistluste auhinnad ning diplomid on tulnud just SST klassile. Suund on ennast täielikult õigustanud. Lisaks ka mälumängud ning muud ettevõtmised, kust mõni diplom Kalle kätte viidud.

Suurim ebaõnnestumine... Ilmselt võib selleks lugeda eelpool nimetatud inimkadu, mis esimesel õppeaastal toimus. Ülejäänud ettevõtmised, osalemised ja muud säärased on üldiselt alati õnnestunud. SST klassi puhul peab üldjuhul paika lause: aega võtab, aga tehtud saab!

Naljakaid seiku on tundides üldiselt igapäevaselt. Keegi kuskilt klassi nurgast ikka vahel ütleb midagi, mis terve klassi kihistama paneb. Eriti suur tõenäosus millekski selliseks on just meie klassijuhataja Kalle tundide algused, mil esimesed paar minutit tegeleb õpetaja klassijuhatamisega. Kellelgi mõni kild on tavaliselt alati varuks. Mõeldes aga mõnele suuremale ja märkimisväärsemale seigale, tuleb üldiselt meelde Richard. Nimelt, ühel sügisel toimus järjekordne VÕLVi laager, võtame kuupäevaks näiteks 14.09. Väljasõit Tuksi toimus kell 14:00, kuid selleks kellaajaks ei olnud Richardit veel kohal. Kui teised juba muretsedes noorhännale helistasid, ütles too, et arvas, et väljasõidu kellaag on 14:09. Selliseid humoorikaid hajameelseid apse on tulnud Richardilt veelgi, samuti ka teistelt õpilastelt.

Siinkohal oleks paslik lõpetada meie armsa klassijuhataja Kalle kommentaariga.

”Tänast noort iseloomustab mõningane pealiskaudsus, universaalne lähenemine, kiirete lahendite otsimine ning masendavalt aktiivne nutiseadmete kuritarvitamine, kusjuures õnneks on säilinud siiski ka viisakus ja heasoovlikkus.

Mõned kommentaarid siis ka. Kes vana asja meelde tuletab, sellel... Seega arvestades niigi kehvapoolset nägemist, eelistan esimese kolmest õppeaastast koheselt unustada. Pigem mäletan

emotsioone: see aasta oli lihtsalt erakordselt keeruline, vastik ja ohtrate inimkaotustega. Aga siis hakkas looma. Pisikeste, vaevumärgatavate sammukestega. Väga ilusasti on see näha klassi stendilt: mida enam tugevnes ühtekuuluvustunne, seda enam saavutati edu. 12. sst klassi võib võrrelda tüüpilise pikaloomulise eestlasega, kes alguses ei saa kuidagi vedama ja siis ei saa enam pidama. Kui, siis ehk alles kuskil Vormsi saarel.

Iga õpilase akadeemilisemate näitajate liitmisel tekkiv aritmeetiline summa ei ole ka täna märkimisväärselt kõrge. Keegi ikka sikutab näitajat allapoole. Samas, kui oleks võimalik mõõta empaatiat, heatahtlikkust, üksteise mõistmist ja toetamist, oleksid sst-kad väärt vähemalt Eesti meistri tiitlit.

Ja kamba peale võiks meie klassi õpilastest kombineerida kokku superõpilase küll. Loetlen siis need selle mõttelise õpilase väärtuslikud omadused üles: kasvatab kodus taksikoera, on väga hea vehkleja ja jalgpallur ja võrkpallur, luuletab nagu Contra, suurepärase mälumängur, suudab kogu tahtejõudu kokku võttes saabuda vähemalt teise tundi, lemmiktegevuseks on linnaplaanide koostamine, paneb kokku mootorratta ja ralliauto, sõidab võimalusel tankiga, ratsutab ja sunnib ka teisi selleks, tegeleb õpilasfirmaga, aitab loomade varjupaika, joonistab kui noor jumal, on tagasihoidlikkuse ja ülimalt konkreetseuse kehastus, on kena tüdruk või noormees, armastab lugeda Fukuyamat, teeb õpilasfirmat, oskab teha fantastilise jõuluballi kujunduse või koolimuuseumi stendi, kooli parim lippur, suusatab, kui lund on, mõõdab vajadusel UV-B kiirustihedust, teab kõike Juhan Paju krimiromaanidest, oskab joosta pimedas ja seejuures seda ka filmida.

Loetelu ei ole lõplik. Nähtavad seosed on teadlikud ja iga lause taga on üks atsakas noor inimene.

Täna lugemast, kommentaarid said läbi.

12M - LÜGI

kõige otsustusvõimetus klass

Aastad on veerenud sama kiirelt kui kartulid tallinlaste keldritesse Savisaare kõmulise kampaania aegu, kuid fakt on see, et selle ajaga pole meie klass grammigi rohkem koostöövõimekamaks muutunud, kui olime seda juba alguspäevil. Hoolimata läbipõlenud närvidest ja kogunenud stressist, mida selline kooslus endaga kaasa on toonud, leiame siiski me kõik, et kokku on sattunud üks hiiglama vägev seltskond!

12.M

Oma sõna ütleb sekka ka meie klassijuhataja härra Hein: „12.M on üks ütle mata hästi õnnestunud klass. Seltskond on kirev ja igaüks aitab kaasa võluva koosluse moodustamisele, millel on hulk ühiseid iseloomujooni, muutes sellest klassist ühe kokkuhoidva, ühtse seltskonna.

Esimene ühisnimetaja on mõistagi nende tõmme RAHA poole. Kohati on lausa armas vaadata, kuidas kiired autod, säravad ehted ja šikid ülikonnad panevad neil südame pöksuma, näo õhetama ja silmad särama. Pooled on katsetanud oma firma loomisega, nii mõnedki teenivad oma ettevõtete pealt märkimisväärset tulu ning ette tuleb ka hangendamist börsil. Kõik on suurepärase, kuigi klassijuhatajana satun tihti ahastusse nende puudumiste tõttu, mis on veedetud „ärikohtumistel“, „konverentsidel“ ja „firma koosolekutel“.

Teiseks ühiseks jooneks on neil terav taip, tabav huumor ja sõnaosavus. Paljud õpetajad on vaimustuses nende teadlikkusest ühiskonnateemade suhtes, kuna õpilased julgevad tunnis arutleda, ning veelgi enam – õpetajale vastu vaielda! Argumenteeritult! Aegajalt leian õpetajate toast põlevsilmse õpetaja, kes räägib, et 12.M läks jälle tunnis kirglikult vaidlema, lahates teemasid nagu riiklik alkoholipoliitika, naisõiguslus, kooseluseadus

või muud taolised. Mis iganes teema neile ette visata – võid kindel olla, et neil on olemas oma kindel seisukoht. Ning kolmandaks – 12.M on silmapaistvalt soe ja tore klass. Nad ei mõista teisi hukka, vaid üritavad alati pigem mõista. Kõik nad on siirad, heasüdamlikud ja armsad inimesed ning mul on siiralt hea meel, et mul on olnud võimalus neid tundma õppida.“

Kuna ilmselgelt on tegemist tohutult andeka ja imetlusväärse klassiga, otsustasime kõik, et oleks hea mõte esitleda teile meie gümnaasiumiaastate suurimaid saavutusi! Esiteks: kolme aasta jooksul pole me suutnud korraldada mitte ühtegi väljasõitu. Võib-olla kolm koosviibimist öhtustel kellaegadel, kuid valdavalt on võimust võtnud fantoomürituste korraldamine, millega näitame üles oma austust ja imetlust oma klassijuhataja vastu.

Näited järgnevatel piltidel:

Grete Sammal lõi üritus grupile N.W.A.
23. september 2014. a.

SEPT 26 **Karl Heina fännipäev**
R 8:05 · Paralepa Beach
Grete Sammal and veel 10 sõpra went

Grete Sammal lõi üritus grupile N.W.A.
29. mai 2014. a.

MAI 31 **Karl Heina fännipäev**
L 9:00 · Paralepa Beach
Grete Sammal and veel 9 sõpra went

Teine märkimisväärne saavutus on juba käega katsutavam – nimelt, kui kool pidas paremaks luua kõikidele klassidele arvutisüsteemi oma kasutajad, leidsime, et algne parool on meie ajude jaoks liialt keerukas. Karl Hein võttis südame rindu ja seisis oma klassi eest.

Karl Hein

Karl Hein kirjutas 18. sept kell 10:21
★ lemmik? • Seda näevad 12m klass

12m arvutiklassi salasõna

Kuna kiruti, et 12m salasõna on liiga keeruline, siis lasin VAHETADA 12M arvutiklassi parooli! Uus parool on "illuminati"

Kes huumorit ei jaga... see ei jaga. Kolmandaks on mainimist väärt selle õppeaasta teisel perioodil võidetud auhind: Kooli Kõige Suurema Puudumiste Arvuga Klass. Nimelt omas 12.M II perioodil tervelt 707 puudunud tundi, mis teeb iga õpilase kohta meie klassis keskmiselt üle nädala puudunud tunde. Oleme saavutatu üle uhked! Kokkuvõtvalt võib öelda, et gümnaasium oli suhteliselt häiriv periood meie elus, kuid nalja sai ja mälestused on valdavalt positiivsed. Oleme tänulikud kõikidele, kellega oleme sel konarlikul teekonnal kokku puutunud. Suur kummardus ning ilusat elu teile, näeme ehk kunagi!

Brüsselis mõned päevad enne plahvatusi

Kalle Lõuna

Brüssel on edukate ja rikaste linn, mis paistab silma kõrgete hindadega. Tavatingimustes ei oleks ma seda linna enda sihtpunktiks valinud. Appi tuli juhus. Nimelt võib iga Euroopa Liidu Parlamendi saadik kutsuda aastas parlamendiga tutvuma kuni 110 inimest. Seekord oli minu ja veel 23 Eesti õpetaja kutsujaks ja võõrustajaks Euroopa Demokraatide ja Liberaalide fraktsiooni kuuluv Kaja Kallas.

Pearõhk oli tutvumisel Euroopa Parlamendi töökorraldusega. Kohustuslik ringkäik oli konkreetne, asjalik ja täpne. Kaja Kallas ise oli veidi tõbine, ent kähisevat kurku trotsides oli ta valmis kõigile küsimustele vastama. Igal juhul suutis Kaja Kallas maalida endast pildi kui ülitõimekast parlamentäärast, kes trotsib vapralt kohalikku bürokraatiat ja saab edukalt hakkama kõige raskemates olukordades. Ei ole lihtne poliitikul, kes on noor naine, Siimu tütar, liberaal ja lisaks veel idaeurooplane. Loomulikult tõstatus küsimus ka suhetest fraktsioonikaaslase Yana

Toomiga, kes sai kolleegilt üllatavalt positiivse hinnangu. Seejuures meenus mulle endale varasem kohtumine Yana Toomiga, kus sai ka päritud keskerakondlase kuulumise üle ühte fraktsiooni reformierakondlastega. Vastuseks sain tookord: „Kulla noormees, ärge unustage et fraktsiooni nimi on Euroopa Demokraatide ja Liberaalide fraktsioon. Mina olen demokraat!“

Erinevalt tavakülastajast võeti meie rühm vastu ka Euroopa Komisjoni asepresidendi, ühendatud digitaalse turu eest vastutava voliniku Andrus Ansipi poolt. Seejuures toimus kohtumine Euroopa Komisjoni istungite saalis, kuhu tavapäraselt külalisi ei lasta. Teemavaldkonnaks oli arusaadaval põhjusel ühendatud digitaalse ühtse turu laiendamine ning Euroopa ülemaailmse juhtpositsiooni taastamine info- ja kommunikatsioonitehnoloogia valdkonnas. Kohtumine kujunes planeeritust märksa pikemaks. Eurovolinik nautis ilmselgelt kohtumist

Kalle Lõuna ja Karl Hein

kaasmaalastega ja oma tööd Euroopa metropolis. Kodutöö oli volinikul hästi tehtud, erinevaid arvandmeid ja läbimõeldult esitatud seisukohti tuli ridamisi. Jah, rändlustasud on ebaõiglaselt kõrged. Jah, isegi tavaliste postisaadetiste hinnad erinevate riikide vahel on ebaõiglaselt kõrged. Näiteks pidavat paki saatmine Eestis Valgasse olema 9 korda odavam kui selle saatmine paarsada meetrit kaugemale, Läti Valka. Jah, Euroopa riikide digitaalne võimekus vajab kiiremat arengut. Kriitika alla sattus ka Eesti digitaalse arengu tempo langus. Väikese riigi võimekus võiks olla ju ikka suurem.

Veidi siis linnast endast ka turisti pilgu läbi. Arhitektuuriliselt on Brüssel ääretult vaheldusrikas, moodne ja ajalooline segamini. Linnasüda asub UNESCO maailmapärandi nimekirja kuuluval keskväljakul (La Grand-Place) koos seal paiknevate raekoja, gildisaalide ja Maison du Roi'ga. Lähikonda jäävad ka kuulsad Pissiv Poiss ja Pissiv Tüdruk. Omaette vaatamisväärsuseks on Brüsseli Püha Miikaeli ja Püha Gudula katedraal. Kindlasti tasub külastada ka Brüsseli sõjamuuseumit, mis lisaks oma kogude suurusele omab veel ühte kiiduväärset tunnust – see on külastajale täiesti tasuta. Kohustuslikeks toitudeks on siin linnas friikartulid majoneesiga,

tulised paksud vahvlid ja loomulikult šokolaad sajal erineval kujul.

Brüsseli kohalik elanikkond on põhiliselt prantsuskeelne, ent kohtab ka flaame. Sisserändajate osakaalu Brüsselis on võrreldud Tallinna näitajatega. Kummastust tekitasid tänavatel sõdurid soomusvestide, automaatide, käsituli relvade ja pipragaasiga. Kuna külastasime Euroopa Liidu erinevaid institutsioone, siis mõjus häirivalt iga järjekordne turvakontroll. Samas oli ja kahjuks on see ka edaspidi hädavajalik. Brüssel asub Euroopa südames, siin elab ja töötab juba praegu vähemalt 2000 meie kaasmaalast. Siin langetakse otsuseid, mis mõjutavad meie kõigi tulevikku. Kodumaale jõudes hakkasid tulema esimesed teated terroriaktidest Brüsselist ja Facebookis esitati murelikke küsimusi: “Oled veel Belgias?“. Enam ei olnud. Mind viis nädal varem Brüsselisse seesama Nordic Aviation lend, mis pidanuks maanduma 22. märtsil kell 8.40, aga jäi esimesena maandumisloata. Minul läks õnneks, maandusin, nautisin linna ja tulin elusalt ning tervelt tagasi. Läbi nende samade turvavärvade, mille lähistel lõhkesid nädal hiljem pommid. Aga see on juba täiesti omaette lugu.

Sõdurid Brüsseli tänaval

VALEÜHENDUS

Mida rääkisid oma muljetest muusikalis "Valeühendus" osalenud ise?

Greete: Muusikalist võiks vist rääkima jääda, see oli miski, mille kirjeldamine paari lausega on keeruline. Proove tegime küll palju, eriti tekstiga. Läksin hommikul valges kooli ja koju sain pimedas. Isegi vaheaegadel veetsime kogu seltskonnaga oma päevad koolis. Vaatamata sellele ei tekkinud mul kordagi tunnet, et miks ma end sellega sidusin. Esimest korda tekkis see «vau» efekt, kui saime teha proovi koos bändiga meie kooli pisikeses aulas. Etenduste ajal olid vinged need emotsioonid, mis enne ja pärast esinemist tekkisid. Ma olen väga õnnelik, et sõbranna ei lubanud mul casting'u ajal aula ukse tagant ära minna (kartsin jubedalt).

Rabel: Hästi üllatav oli see, kuidas me kõik justkui kokku kasvasime. Kõik said nii ruttu omaks. Kõik me saime nagu üheks suureks pereks, sealhulgas Kai, Mairi, Lükk ja see ülejäänud suur punt. Ma arvan, et muusikal on ehtne näide sellest, kuidas ühtse eesmärgi nimel on võimalik saavutada maksimum. Isegi kaheminutilise hilinemine polnud selle eesmärgi pärast lubatud. Aga see oli seda väärt. Iga etendus sai jälle kiiremini läbi kui eelmine (pösel ja kaelal oli kogu aeg liimi, mis peale mikrofoni äravõtmist maha ei tulnud). Rahva lakkamatu aplaus etenduse lõpus andis meile endile veel rohkem energiat juurde. Kirjeldamatu tunne ausalt öeldes. Eredaimad mälestused on pikkadest proovipäevadest vaheaegadel.

„Valeühendus” esietendus

„Valeühendus” esietendus

Liivia: Muusikalikogemus oli kindlasti esmakordne ja väga meelde jääv. Alustades Karinile ja Ilonale «Mina jään» lauldes, lõpetades Rakvere lavalaudadel laureaadiks saamisega. Kõige vägevam ja meelde jäävam etendus jäi minu jaoks Pärnusse, kus meid tänati hämmastava aplausiga. Tegemist oli äärmiselt vägeva projektiga, mis jääb meile veel pikaks ajaks meelde.

Britta: Minu meelest oli muusikali taga meeletu töö, aga tulemus oli seda väärt. Kõige keerulisem oligi leida aega õppimise ja muude huvialade kõrvalt veel muusikali proovideks ka. Mind üllatas see, kuidas kõik said hakkama nii laulmise, tantsimise kui näitlemisega. Kui paljudes koolides on nii palju andekaid inimesi? Mitte paljudes, ma usun. Võime olla uhked!

Taniel: Koolimuusikal oli täiesti uus ja hämmastav kogemus. Ma sain kindlasti sõpru juurde, õppisin ka tantsuliigutusi, tundsin end laval täiesti uutmoodi. Muusikaliks valmistumine võttis kõvasti vaba aega, kuid see oli seda väärt. Grete: Midagi korralikult teha, tähendab ühte asja korraga teha. Muusikal tähendab laulda, tantsida ja näidelda korraga. Kas siis on üldse võimalik ühte muusikali korralikult teha, kui ei oska korralikult ühtegi neist. Ehk siis kokkuvõtteks on muusikal midagi täiesti erinevat ja erilist, mis nõuab meeletult enese kokkuvõtmist. See oli huvitav kogemus ja kahtlemata väga arendav.

„Valeühendus” esietendus

Grete: Midagi korralikult teha, tähendab ühte asja korraga teha. Muusikal tähendab laulda, tantsida ja näidelda korraga. Kas siis on üldse võimalik ühte muusikali korralikult teha, kui ei oska korralikult ühtegi neist. Ehk siis kokkuvõtteks on muusikal midagi täiesti erinevat ja erilist, mis nõuab meeletult enese kokkuvõtmist. See oli huvitav kogemus ja kahtlemata väga arendav.

Andree: Ütle mata ainulaadne kogemus. Ühelt poolt arendas see ajaplaneerimise oskust, teiselt poolt suurendas see sõprusringkonda. Oskan nüüdseks ilusamini ka mõnda viisijuppi jöriseda ning keha on ka ehk mõneti liikuvam. Mulle meeldis see, et lavastaja Kai ei olnud kinni oma stampides ja kinnisideedes: palju tuli asju käigupealt ümber muuta, lisaks saime väga palju ise ka kaasa rääkida, kuidas ja kus midagi muuta, eriti enda tegelaste kujundamisel. Kõige erilisem mälestus on siiski esietendus: kogu sellele eelnev pinge, alates eelmisest ööst, akside taga seismisest, kui kõlas viimane reklaam ja algas avalugu, ning lõpetades lõpukummardusega. Siis sain aru, et kogu see jõupingutus on läinud asja ette ja saime tõesti nautida oma töövilju.

Sandra: Koolimuusikal osalemine oli mu üks unistustest, alates ”Kinni läete teie” lavastusest. Casting’ul olles ma veidi närveerin, aga see oli kõigest hea närv. Algul oli kahtlane tunne, et kas jõuame ikka märtsiks valmis... Kui aus olla, siis see tunne kestis kuni jõuluvaheajani... Kui me lõpuks suurele lavale jõudsim, tekkis nii hea tunne, et teen midagi õiget. Esietendusel avastas ma, mis elu näitlejad elavad. Kindlasti olid ka meie esinemised Kuressaares ja Pärnus väga lõbusad ja saime mõlemas kohas palju uusi kogemusi. Rakveres kooliteatrite festivalil laureaadiks tulla oli ka väga-väga mega super cool.

„Valeühendus” esietendus

„Valeühendus” esietendus

Sander: Minule endale oli kultuurimaja viimane etendus üks olulisemaid, sest siis olid kohal nii vanemad, vanaemad kui ka vend ja tema pere. Vanemate tagasiside oli mulle vajalik, sest nad ei varja kunagi enda arvamust. Selle põhjal tegin ka omad järeldused, mida tulevikus ära kasutada.. Rohkem, kui oleks lootnud oodata. Muusikal andis võimaluse tundma õppida inimesi, kellega tavaliselt koolis kokku ei puutu. Bussisõidud linnast linna ja tagasi olid ühed meeldivamad hetked elust. Ka Kai ikka suutis korraliku ajupesu ära teha. Ma olen äärmiselt tänulik, et sain sellises ürituses osaleda, ja südamest tänan kõiki toredaid kaasosalejaid.

Henri: Paneks muusikalimuljed kokku nii: läbi pika piina, higi ja pisarate oli see kõik seda väärt, ja kui pakutaks midagi sellist veel, ma oleks kohe nõus.

„Valeühendus” esietendus

Toimetajad: Kaarel Koel, Hanna Kurg, Liisa Rootare, Kristiina Liiv, Kalle Lõuna;
Küljendaja/Kujundaja: Kristiina Teinema; **Juhendaja:** Tiina Brock